Europeiska unionens
officiella tidning

C 145

Svensk utgåva

femtionionde årgången

25 april 2016

Meddelanden och upplysningar

Innehållsförteckning

IV *Upplysningar*

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2016/C 145/01 Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning* 1

Domstolen

2016/C 145/02 Domstolens beslut av den 9 mars 2016 om lagstadgade helgdagar och rättsferier 2

V *Yttranden*

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2016/C 145/03 Mål C-176/13 P: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 18 februari 2016 – Europeiska unionens råd mot Bank Mellat och Europeiska kommissionen (Överklagande — Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Bekämpande av kärnvapenspridning — Restriktiva åtgärder mot Islamiska republiken Iran — Frysning av en iransk banks tillgångar — Motiveringsskyldighet — Förfarandet för att anta rättsakten — Uppenbart oriktig bedömning) 4

2016/C 145/04 Mål C-49/14: Domstolens dom (första avdelningen) av den 18 februari 2016 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de Primera Instancia de Cartagena – Spanien) – Finanmadrid EFC SA mot Jesús Vicente Albán Zambrano, María Josefa García Zapata, Jorge Luis Albán Zambrano, Miriam Elisabeth Caicedo Merino (Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 93/13/EEG — Oskäliga avtalsvillkor — Förfarande för betalningsföreläggande — Verkställighetsförfarande — Befogenhet för den nationella domstol som ska pröva en ansökan om verkställighet att ex officio pröva det oskäliga avtalsvillkorets giltighet — Principen om rättskraft — Effektivitetsprincipen — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Domstolsskydd) 5

SV

2016/C 145/05 Mål C-179/14: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 23 februari 2016 – Europeiska kommissionen mot Ungern (Fördragsbrott — Direktiv 2006/123/EG — Artiklarna 14 – 16 — Artikel 49 FEUF — Etableringsfrihet — Artikel 56 FEUF — Frihet att tillhandahålla tjänster — Villkor för utfärdande av skattemässigt fördelaktiga kuponger som arbetsgivarna ger sina anställda och som kan användas för ändamål som avser hotell, fritidsaktiviteter och/eller restauranger — Inskränkningar — Monopol) 5

2016/C 145/06 Mål C-292/14: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 25 februari 2016 (begäran om förhandsavgörande från Symvoulio tis Epikrateias – Grekland) – Elliniko Dimosio mot Stefanos Stroumpoulis m.fl. (Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 80/987/EEG — Tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagarna vid arbetsgivarens insolvens — Tillämpningsområde — Utestående lönefordringar som innehas av sjömän som arbetar ombord på ett fartyg, vilket för tredjelands flagg — Arbetsgivare som har sitt stadgeenliga säte i detta tredjeland — Anställningsavtal som omfattas av lagen i samma tredjeland — Arbetsgivaren har försatts i konkurs i den medlemsstat där den har sitt faktiska säte — Artikel 1.2 — Bilaga, punkt II A — Nationell lagstiftning, enligt vilken betalning av sjömäns utestående lönefordringar endast garanteras i det fall då sjömännen har blivit kvarlämnade i utlandet — Skyddsnivån motsvarar inte den i direktivet) 6

2016/C 145/07 Mål C-299/14: Domstolens dom (första avdelningen) av den 25 februari 2016 (begäran om förhandsavgörande från Landessozialgericht Nordrhein-Westfalen – Tyskland) – Vestische Arbeit Jobcenter Kreis Recklinghausen mot Jovanna García-Nieto, Joel Pena Cuevas, Jovanlis Pena Garcia, Joel Luis Pena Cruz (Begäran om förhandsavgörande — Fri rörlighet för personer — Unionsmedborgarskap — Likabehandling — Direktiv 2004/38/EG — Artikel 24.2 — Socialt bistånd — Förordning (EG) nr 883/2004 — Artiklarna 4 och 70 — Särskilda icke-avgiftsfinansierade kontantförmåner — Medborgare i en medlemsstat omfattas inte under de tre första månadernas vistelse i den mottagande medlemsstaten) 7

2016/C 145/08 Mål C-314/14: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 17 februari 2016 (begäran om förhandsavgörande från Korkein hallinto-oikeus-Finland) – Sanoma Media Finland Oy -Nelonen Media mot Viestintävirasto (Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2010/13/EU — Artikel 19.1 — Åtskiljande av tv-reklam från tv-programmen — Delad bildskärm — Artiklarna 23.1 och 23.2 — Begränsningen av sändningstiden för tv-reklaminslag till 20 procent per klocktimme — Sponsormeddelanden — Andra hänvisningar till en sponsor — ”Svarta sekunder”) 8

2016/C 145/09 Mål C-429/14: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 17 februari 2016 (begäran om förhandsavgörande från Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litauen) – Air Baltic Corporation AS mot Lietuvos Respublikos specialiųjų tyrimų tarnyba (Begäran om förhandsavgörande — Lufttransporter — Montrealkonventionen — Artiklarna 19, 22 och 29 — Transportörens skadeståndsansvar till följd av försening vid internationella lufttransporter av passagerare — Avtal om lufttransport som ingåtts av passagerarnas arbetsgivare — Skada till följd av försening — Skada som orsakas arbetsgivaren) 9

2016/C 145/10 Mål C-466/14 P: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 18 februari 2016 – Förbundsrepubliken Tyskland mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Statligt stöd — Tjänster för bortskaffande av kadaver och slaktavfall — Kostnader för upprätthållande av reservkapacitet vid fall av epizootisk sjukdom — Beslut i vilket stödet förklaras oförenligt med den inre marknaden — Tjänst av allmänt ekonomiskt intresse — Uppenbart oriktig bedömning — Ersättning för skyldighet att tillhandahålla allmännyttiga tjänster — Motiveringsskyldighet) 9

2016/C 145/11 Mål C-454/14: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 25 februari 2016 – Europeiska kommissionen mot konungariket Spanien (Fördragsbrott — Miljö — Direktiv 1999/31/EG — Artikel 14 — Deponering av avfall — Befintliga avfallsdeponier som inte uppfyller kraven — Förfaranden för avslutning och efterbehandling) 10

2016/C 145/12 Mål C-22/15: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 25 februari 2016 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Nederländerna (Fördragsbrott — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Undantag — Artikel 132.1 m — Tillhandahållanden av tjänster med nära anknytning till idrottslig eller fysisk träning — Undantag för uthyrning av kajplatser och uppställningsplatser för båtar till medlemmar i vattensportsföreningar för segling eller fritidsändamål som varken kan jämställas med idrott eller fysisk träning — Undantag endast för medlemmar i vattensportföreningar som inte anställer en eller flera personer — Omfattas inte — Artikel 133 första stycket d) 11

2016/C 145/13 Mål C-124/15: Domstolens dom (första avdelningen) av den 17 februari 2016 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Hamburg – Tyskland) – Salutas Pharma GmbH mot Hauptzollamt Hannover (Begäran om förhandsavgörande — Gemensamma tulltaxan — Tullklassificering — Kombinerade nomenklaturen — Nummer 3004 — Brustabletter med ett kalciuminnehåll på 500 mg — Rekommenderad daglig dos av ett ämne som är betydligt högre än det rekommenderade dagliga intag som erfordras för att vidmakthålla hälsa eller välbefinnande) 12

2016/C 145/14 Mål C-143/15: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 25 februari 2016 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden – Nederländerna) – G.E. Security BV mot Staatssecretaris van Financiën (Begäran om förhandsavgörande — Förordning (EEG) nr 2658/87 — Gemensamma tulltaxan — Kombinerade nomenklaturen — Klassificering av varor — Nr 8517, 8521, 8531 och 8543 — Vara med beteckningen ”videomultiplexer”) 12

2016/C 145/15 Mål C-601/15 PPU: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 15 februari 2016 (begäran om förhandsavgörande från Raad van State – Nederländerna) – J. N. mot Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (Begäran om förhandsavgörande — Förfarande för brådskande mål om förhandsavgörande — Normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd — Direktiv 2008/115/EG — Laglig vistelse — Direktiv 2013/32/EU — Artikel 9 — Rätt att stanna i en medlemsstat — Direktiv 2013/33/EU — Artikel 8.3 första stycket e — Förvar — Skydd för nationell säkerhet eller allmän ordning — Giltighet — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artiklarna 6 och 52 — Begränsning — Proportionalitet) 13

2016/C 145/16 Mål C-325/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy we Wrocławiu (Polen) den 15 juli 2015 – Z.S., Z.M., M.P. mot X w G. 13

2016/C 145/17 Mål C-374/15 P: Överklagande ingett den 15 juli 2015 av Harper Hygienics S.A. av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 13 maj 2015 i mål T-363/12, Harper Hygienics mot harmoniseringskontoret – Clinique Laboratories (CLEANIC natural beauty) 14

2016/C 145/18 Mål C-16/16 P: Överklagande ingett den 11 januari 2016 av Konungariket Belgien av det beslut som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 27 oktober 2015 i mål T-721/14, Konungariket Belgien mot Europeiska kommissionen 14

2016/C 145/19 Mål C-24/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 18 januari 2016 – Nintendo Co. Ltd mot BigBen Interactive GmbH och BigBen Interactive SA . . 15

2016/C 145/20 Mål C-25/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 18 januari 2016 – Nintendo Co. Ltd mot BigBen Interactive GmbH och BigBen Interactive SA . . 16

2016/C 145/21 Mål C-36/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 22 januari 2016 – Minister Finansów mot Posnania Investment SA 17

2016/C 145/22 Mål C-37/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 22 januari 2016 – Minister Finansów mot Stowarzyszeniu Artystów Wykonawców Utworów Muzycznych i Słowno-Muzycznych SAWP z siedzibą w Warszawie (SAWP) 17

2016/C 145/23 Mål C-44/16 P: Överklagande ingett den 25 januari 2016 av Dyson Ltd av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 11 november 2015 i mål T-544/13, Dyson Ltd mot Europeiska kommissionen 18

2016/C 145/24 Mål C-55/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumänien) den 1 february 2016 – Evo Bus GmbH mot Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Argeș 19

2016/C 145/25 Mål C-59/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 3 februari 2016 – The Shirtmakers BV, motpart: Staatssecretaris van Financiën 20

2016/C 145/26 Mål C-62/16: Talan väckt den 3 februari 2016 – Europeiska kommissionen mot Rumänien 20

2016/C 145/27 Mål C-74/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado Contencioso-Administrativo n° 4 de Madrid (Spanien) den 10 februari 2016 – Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania mot Ayuntamiento de Getafe 21

2016/C 145/28 Mål C-82/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Belgien) den 12 februari 2016 – K mot Belgische Staat 21

2016/C 145/29 Mål C-90/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Förenade kungariket) den 15 februari 2016 – The English Bridge Union Limited mot Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs 23

2016/C 145/30 Mål C-96/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona (Spanien) den 17 februari 2016 – Banco Santander, S.A. mot Mahamadou Demba och Mercedes Godoy Bonet 24

2016/C 145/31 Mål C-98/16: Talan väckt den 17 februari 2016 – Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland 25

2016/C 145/32 Mål C-127/16 P: Överklagande ingett den 26 februari 2016 av SNCF Mobilités (SNCF) av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 17 december 2015 i mål T-242/12, SNCF mot kommissionen 25

Tribunalen

2016/C 145/33 Mål T-53/15: Tribunalens dom av den 10 mars 2016 – credentis mot harmoniseringskontoret – Aldi Karlslunde (Curodont) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket Curodont — Äldre nationellt ordmärke Eurodont — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b förordning (EG) nr 207/2009) 27

2016/C 145/34 Mål T-160/15: Tribunalens dom av den 10 mars 2016 – LG Developpement mot harmoniseringskontoret – Bayerische Motoren Werke (MINICARGO) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket MINICARGO — Det äldre gemenskapsordmärket MINI — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009) 27

2016/C 145/35 Mål T-681/13: Tribunalens beslut av den 26 februari 2016 – Colomer Italy mot harmoniseringskontoret – Farmaca International (INTERCOSMO ESTRO) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Återkallande av registreringsansökan — Anledning saknas att döma i saken) 28

2016/C 145/36 Mål T-50/16: Talan väckt den 3 februari 2016 – Ungern mot kommissionen 29

2016/C 145/37 Mål T-53/16: Talan väckt den 5 februari 2016 – Ryanair och Airport Marketing Services mot kommissionen 30

2016/C 145/38 Mål T-74/16: Talan väckt den 17 februari 2016 – POA mot kommissionen 31

2016/C 145/39 Mål T-89/16: Överklagande ingett den 26 februari 2016 av Nicole Clarke, Sigrid Dickmanns och Elisavet Papathanasiou av den dom som personaldomstolen meddelade den 15 december 2015 i de förenade målen F-101/14, F-102/14 och F-103/14, Clarke m.fl. mot EUIPO 32

2016/C 145/40 Mål T-94/16: Talan väckt den 1 mars 2016 – Sheridan mot parlamentet 33

2016/C 145/41 Mål T-97/16: Överklagande ingett den 29 februari 2016 – Kasztantowicz mot EUIPO – Gbb Group (GEOTEK)) 33

2016/C 145/42 Mål T-98/16: Talan väckt den 4 mars 2016 – Italien mot kommissionen 34

2016/C 145/43 Mål T-101/16: Talan väckt den 8 mars 2016 – Klausner Holz Niedersachsen mot kommissionen . . . 35

Personaldomstolen

2016/C 145/44 Mål F-152/15: Personaldomstolens beslut (tredje avdelningen) av den 10 mars 2016 – Kozak mot kommissionen (Personalmål — Allmänt uttagningsprov EPSO/AD/293/14 — Uttagningskommitténs beslut att inte låta sökanden delta i proven vid utvärderingscentrumet — Begäran om omprövning — Nytt beslut av uttagningskommittén med fastställelse av dess tidigare beslut — EPSO:s avgivande av ett motiverat svar — Rättsakt som enbart utgör en bekräftelse — Tidsfrist för överklagande — Uppenbart att talan ska avvisas — Artikel 81 i rättegångsreglerna) 37

2016/C 145/45 Mål F-5/16: Talan väckt den 24 januari 2016 – ZZ mot kommissionen 37

2016/C 145/46 Mål F-6/16: Talan väckt den 29 januari 2016 – ZZ m.fl. mot Europeiska utrikestjänsten 38

2016/C 145/47 Mål F-7/16: Talan väckt den 4 februari 2016 – ZZ mot kommissionen 38

2016/C 145/48 Mål F-8/16: Talan väckt den 5 februari 2016 – ZZ mot EMA 39

2016/C 145/49 Mål F-9/16: Talan väckt den 17 februari 2016 – ZZ m.fl. mot Europaparlamentet 40

2016/C 145/50 Mål F-11/16: Talan väckt den 19 februari 2016 – ZZ mot kommissionen 41

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*

(2016/C 145/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 136, 18.4.2016

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 118, 4.4.2016

EUT C 111, 29.3.2016

EUT C 106, 21.3.2016

EUT C 98, 14.3.2016

EUT C 90, 7.3.2016

EUT C 78, 29.2.2016

Dessa texter är tillgängliga på

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

DOMSTOLEN

Domstolens beslut

av den 9 mars 2016

om lagstadgade helgdagar och rättsferier

(2016/C 145/02)

DOMSTOLEN ANTAR FÖLJANDE BESLUT

med beaktande av artikel 24.2, 24.4 och 24.6 i rättegångsreglerna, och av följande skäl:

Enligt nämnda artikel ska det upprättas en förteckning över lagstadgade helgdagar och fastställas datum för rättsferierna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De lagstadgade helgdagar som avses i artikel 24.4 och 24.6 i rättegångsreglerna ska vara

— nyårsdagen,

— annandag påsk,

— första maj,

— Kristi himmelsfärdsdag,

— annandag pingst,

— den 23 juni,

— den 15 augusti,

— den 1 november,

— den 25 december,

— den 26 december.

Artikel 2

För perioden den 1 november 2016 till den 31 oktober 2017, ska de rättsferier som avses i artikel 24.2 och 24.6 i rättegångsreglerna infalla enligt följande:

— Jul 2016: från och med måndagen den 19 december 2016 till och med söndagen den 8 januari 2017.

— Påsk 2017: från och med måndagen den 10 april 2017 till och med söndagen den 23 april 2017.

— Sommar 2017: från och med fredagen den 21 juli 2017 till och med söndagen den 3 september 2017.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Luxemburg den 9 mars 2016.

A. CALOT ESCOBAR
Justitiesekreterare

K. LENAERTS
Ordförande

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 18 februari 2016 – Europeiska unionens råd mot Bank Mellat och Europeiska kommissionen

(Mål C-176/13 P) ([1])

(Överklagande — Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Bekämpande av kärnvapenspridning — Restriktiva åtgärder mot Islamiska republiken Iran — Frysning av en iransk banks tillgångar — Motiveringsskyldighet — Förfarandet för att anta rättsakten — Uppenbart oriktig bedömning)

(2016/C 145/03)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska unionens råd (ombud: S. Boelaert och M. Bishop)

Övriga parter i målet: Bank Mellat (ombud: M. Brindle, QC, R. Blakeley och V. Zaiwalla, barristers, samt Z. Burbeza, P. Reddy, S. Zaiwalla och F. Zaiwalla, solicitors) och Europeiska kommissionen (ombud: D. Gauci och M. Konstantinidis)

Parter som har intervenerat till stöd för klaganden: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: L. Christie och S. Behzadi-Spencer, biträdda av S. Lee, barrister)

Domslut

1) *Överklagandet ogillas.*

2) *Europeiska unionens råd ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Bank Mellats rättegångskostnader i båda instanserna.*

3) *Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland och Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader i båda instanserna.*

([1]) EUT C 171,15.6.2013.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 18 februari 2016 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de Primera Instancia de Cartagena – Spanien) – Finanmadrid EFC SA mot Jesús Vicente Albán Zambrano, María Josefa García Zapata, Jorge Luis Albán Zambrano, Miriam Elisabeth Caicedo Merino

(Mål C-49/14) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 93/13/EEG — Oskäliga avtalsvillkor — Förfarande för betalningsföreläggande — Verkställighetsförfarande — Befogenhet för den nationella domstol som ska pröva en ansökan om verkställighet att ex officio pröva det oskäliga avtalsvillkorets giltighet — Principen om rättskraft — Effektivitetsprincipen — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Domstolsskydd)

(2016/C 145/04)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de Primera Instancia de Cartagena

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Finanmadrid EFC SA

Svarande: Jesús Vicente Albán Zambrano, María Josefa García Zapata, Jorge Luis Albán Zambrano, Miriam Elisabeth Caicedo Merino

Domslut

Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal ska tolkas så, att det utgör hinder för sådana nationella bestämmelser, som de i målet vid den nationella domstolen, som inte tillåter den domstol vid vilken talan har väckts om verkställighet av ett betalningsföreläggande att ex officio pröva huruvida ett villkor i ett avtal som ingåtts mellan en näringsidkare och en konsument är oskäligt, när den myndighet vid vilken ansökan om betalningsföreläggande gjorts inte är behörig att pröva detta.

([1]) EUT C 135, 5.5.2014.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 23 februari 2016 – Europeiska kommissionen mot Ungern

(Mål C-179/14) ([1])

(Fördragsbrott — Direktiv 2006/123/EG — Artiklarna 14 – 16 — Artikel 49 FEUF — Etableringsfrihet — Artikel 56 FEUF — Frihet att tillhandahålla tjänster — Villkor för utfärdande av skattemässigt fördelaktiga kuponger som arbetsgivarna ger sina anställda och som kan användas för ändamål som avser hotell, fritidsaktiviteter och/eller restauranger — Inskränkningar — Monopol)

(2016/C 145/05)

Rättegångsspråk: ungerska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Tokár och E. Montaguti)

Svarande: Ungern (ombud: M.Z. Fehér och G. Koós)

Domslut

1) *Ungern har åsidosatt Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden genom att införa och bibehålla systemet med Széchenyi-kort för fritidsaktiviteter, som föreskrivs i regeringsdekret nr 55/2011 av den 12 april 2011 om utfärdande och användning av Széchenyi-kort för fritidsaktiviteter, i dess lydelse enligt lag nr CLVI av den 21 november 2011 om ändring av vissa skattelagar och andra därmed sammanhängande rättsakter, i den mån som*

— *13 § i nämnda regeringsdekret, jämförd med 2 § punkt 2 d i lag nr XCVI från år 1993 om ömsesidiga bolag som tillhandahåller frivillig försäkring, med 2 § punkt b i lag nr CXXXII från år 1997 om filialer och handelsagenturer tillhörande företag med säte i utlandet och med 1 § , 2 § punkterna 1 och 2, 55 § punkterna 1 och 3 och 64 § punkt 1 i lag nr IV från år 2006 om kommersiella bolag, utesluter möjligheten för filialer att utfärda Széchenyi-kort för fritidsaktiviteter och därigenom strider mot artikel 14 led 3 i detta direktiv,*

— *nämnda 13 § , jämförd med samma nationella bestämmelser, vilken medför, med hänsyn till villkoren i samma 13 § punkterna a–c, att verksamhet som bedrivs av koncerner inte erkänns om moderbolaget inte har bildats enligt ungersk rätt och koncernens medlemmar inte har vissa i ungersk rätt föreskrivna associationsformer, strider mot artikel 15.1, 15.2 b och 15.3 i nämnda direktiv,*

— *13 § i regeringsdekret nr 55/2011, jämförd med samma nationella bestämmelser, vilken medför att endast banker och finansinstitut får utfärda Széchenyi-kort för fritidsaktiviteter, eftersom dessa organ är de enda som kan uppfylla villkoren i denna 13 § , strider mot artikel 15.1, 15.2 d och 15.3 i samma direktiv,*

— *nämnda 13 § strider mot artikel 16 i direktiv 2006/123 genom att det ställs krav på att den som utfärdar Széchenyi-kort för fritidsaktiviteter ska vara etablerad i Ungern.*

2) *Det genom lag nr CLVI av den 21 november 2011 och lag nr CIII av den 6 juli 2012 om Erzsébet-programmet reglerade Erzsébet-kupongsystemet strider mot artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF, i den mån som det genom denna nationella lagstiftning skapas ett monopol för offentliga organ när det gäller utfärdande av kuponger som kan användas för köp av kalla måltider och som arbetsgivarna, på skattemässigt fördelaktiga villkor, kan bevilja sina anställda i form av naturaförmåner.*

3) *Ungern ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(1) EUT C 202, 30.6.2014.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 25 februari 2016 (begäran om förhandsavgörande från Symvoulio tis Epikrateias – Grekland) – Elliniko Dimosio mot Stefanos Stroumpoulis m.fl.

(Mål C-292/14) (1)

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 80/987/EEG — Tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagarna vid arbetsgivarens insolvens — Tillämpningsområde — Utestående lönefordringar som innehas av sjömän som arbetar ombord på ett fartyg, vilket för tredjelands flagg — Arbetsgivare som har sitt stadgeenliga säte i detta tredjeland — Anställningsavtal som omfattas av lagen i samma tredjeland — Arbetsgivaren har försatts i konkurs i den medlemsstat där den har sitt faktiska säte — Artikel 1.2 — Bilaga, punkt II A — Nationell lagstiftning, enligt vilken betalning av sjömäns utestående lönefordringar endast garanteras i det fall då sjömännen har blivit kvarlämnade i utlandet — Skyddsnivån motsvarar inte den i direktivet)

(2016/C 145/06)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Symvoulio tis Epikrateias

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Elliniko Dimosio

Motparter: Stefanos Stroumpoulis, Nikolaos Koumpanos, Panagiotis Renieris, Charalampos Renieris, Ioannis Zacharias, Dimitrios Lazarou, Apostolos Chatzisotiriou

Domslut

1) *Rådets direktiv 80/987/EEG av den 20 oktober 1980 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagarna vid arbetsgivarens insolvens ska tolkas så, att sjömän som är bosatta i en medlemsstat och som har anställts i den medlemsstaten av ett bolag, som har sitt stadgeenliga säte i ett tredjeland men som har sitt faktiska säte i den berörda medlemsstaten – för att i egenskap av arbetstagare och i enlighet med ett anställningsavtal som anger lagen i nämnda tredjeland såsom tillämplig lag, tjänstgöra ombord på ett kryssningsfartyg, vilket ägs av nämnda bolag och för nämnda tredjelands flagg – efter att bolaget har försatts i konkurs av en domstol i den berörda medlemsstaten enligt den medlemsstatens lagstiftning – med undantag för de fall då artikel 1.2 i nämnda direktiv ska tillämpas – ska kunna omfattas av det skydd som föreskrivs i direktivet när det gäller utestående lönefordringar gentemot det bolaget.*

2) *Artikel 1.2 i direktiv 80/987 ska tolkas så, att ett sådant skydd som det enligt artikel 29 i lag 1220/1981 genom vilken lagstiftningen rörande det organ som förvaltar hamnen i Pireus kompletterades och ändrades, i de fall då sjömän har blivit kvarlämnade i utlandet – när det gäller arbetstagare i en situation, såsom den som är i fråga för motparterna i det nationella målet – inte ska anses som ett "skydd motsvarande det som skall finnas enligt direktiv[et]" i den mening som avses i artikeln.*

(1) EUT C 282, 25.8.2014.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 25 februari 2016 (begäran om förhandsavgörande från Landessozialgericht Nordrhein-Westfalen – Tyskland) – Vestische Arbeit Jobcenter Kreis Recklinghausen mot Jovanna García-Nieto, Joel Pena Cuevas, Jovanlis Pena Garcia, Joel Luis Pena Cruz

(Mål C-299/14) (1)

(Begäran om förhandsavgörande — Fri rörlighet för personer — Unionsmedborgarskap — Likabehandling — Direktiv 2004/38/EG — Artikel 24.2 — Socialt bistånd — Förordning (EG) nr 883/2004 — Artiklarna 4 och 70 — Särskilda icke-avgiftsfinansierade kontantförmåner — Medborgare i en medlemsstat omfattas inte under de tre första månadernas vistelse i den mottagande medlemsstaten)

(2016/C 145/07)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landessozialgericht Nordrhein-Westfalen

Parter i målet vid den hänskjutande domstolen

Klagande: Vestische Arbeit Jobcenter Kreis Recklinghausen

Motparter: Jovanna García-Nieto, Joel Pena Cuevas, Jovanlis Pena Garcia, Joel Luis Pena Cruz

Domslut

Artikel 24 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG, och artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EU) nr 1244/2010 av den 9 december 2010, ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en medlemsstats bestämmelser som innebär att personer som är medborgare i andra medlemsstater och befinner sig i en sådan situation som den som avses i artikel 6.1 i nämnda direktiv saknar rätt till vissa "särskilda icke-avgiftsfinansierade kontantförmåner" i den mening som avses i artikel 70.2 i nämnda förordning nr 883/2004, vilka också utgör "socialt bistånd" i den mening som avses i artikel 24.2 i direktiv 2004/38.

(1) EUT C 315, 19.9.2014.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 17 februari 2016 (begäran om förhandsavgörande från Korkein hallinto-oikeus-Finland) – Sanoma Media Finland Oy -Nelonen Media mot Viestintävirasto

(Mål C-314/14) (1)

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2010/13/EU — Artikel 19.1 — Åtskiljande av tv-reklam från tv-programmen — Delad bildskärm — Artiklarna 23.1 och 23.2 — Begränsningen av sändningstiden för tv-reklaminslag till 20 procent per klocktimme — Sponsormeddelanden — Andra hänvisningar till en sponsor — "Svarta sekunder")

(2016/C 145/08)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Korkein hallinto-oikeus

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Sanoma Media Finland Oy – Nelonen Media

Motpart: Viestintävirasto

Domslut

1) *Artikel 19.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktiv om audiovisuella medietjänster) ska tolkas så, att den inte utgör hinder mot nationell lagstiftning, såsom den i det nationella målet, som – i syfte att åtskilja det program som avslutas från det påföljande reklamavbrottet – tillåter att sluttexterna för ett tv-program visas i den ena kolumnen på en delad bildskärm och att en programtablå över kommande tv-program visas i den andra kolumnen, utan att det krävs att den delade bildskärmen kombineras med, eller följs av, en ljud- eller bildsignal, under förutsättning att ett sådant medel för åtskillnad i sig uppfyller de krav som uppställs i artikel 19.1 första meningen, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.*

2) *Artikel 23.2 i direktiv 2010/13 ska tolkas så, att sponsorsymboler som visas under andra program än det sponsrade programmet, såsom de sponsorsymboler som är aktuella i det nationella målet, ska inkluderas i den högsta tillåtna sändningstiden för reklam per klocktimme som anges i artikel 23.1 i direktivet.*

3) *Artikel 23.1 i direktiv 2010/13 ska inte enbart tolkas så, att, i de fall då en medlemsstat inte använt sig av möjligheten att uppställa en strängare regel än den som anges i denna artikel, utgör den bestämmelsen inte hinder mot att så kallade svarta sekunder som införs mellan olika inslag inom ett tv-reklamavbrott eller mellan detta avbrott och det påföljande tv-programmet inkluderas i den högsta tillåtna sändningstiden för tv-reklam om 20 procent per klocktimme som anges i denna artikel, utan den bestämmelsen kräver även att sådana sekunder ska inkluderas i den högsta tillåtna sändningstiden för tv-reklam.*

(1) EUT C 292,01.09.2014

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 17 februari 2016 (begäran om förhandsavgörande från Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litauen) – Air Baltic Corporation AS mot Lietuvos Respublikos specialiųjų tyrimų tarnyba

(Mål C-429/14) (1)

(Begäran om förhandsavgörande — Lufttransporter — Montrealkonventionen — Artiklarna 19, 22 och 29 — Transportörens skadeståndsansvar till följd av försening vid internationella lufttransporter av passagerare — Avtal om lufttransport som ingåtts av passagerarnas arbetsgivare — Skada till följd av försening — Skada som orsakas arbetsgivaren)

(2016/C 145/09)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Air Baltic Corporation AS

Motpart: Lietuvos Respublikos specialiųjų tyrimų tarnyba

Domslut

Konventionen om vissa enhetliga regler för internationella lufttransporter som ingicks i Montreal den 28 maj 1999 och godkändes på Europeiska gemenskapens vägnar genom rådets beslut 2001/539/EG av den 5 april 2001, särskilt artiklarna 19, 22 och 29 i densamma, ska tolkas på så sätt att ett lufttrafikföretag som har ingått ett avtal om internationella lufttransporter med en arbetsgivare till personer som transporteras som passagerare, såsom den arbetsgivare som är i fråga i det nationella målet, är ansvarigt gentemot nämnda arbetsgivare för skada som uppkommit till följd av försenade flygningar på vilka denne arbetsgivares anställda varit passagerare i enlighet med nämnda avtal och som avser uppkomna extra kostnader för arbetsgivaren.

(1) EUT C 421, 24.11.2014.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 18 februari 2016 – Förbundsrepubliken Tyskland mot Europeiska kommissionen

(Mål C-466/14 P) (1)

(Överklagande — Statligt stöd — Tjänster för bortskaffande av kadaver och slaktavfall — Kostnader för upprätthållande av reservkapacitet vid fall av epizootisk sjukdom — Beslut i vilket stödet förklaras oförenligt med den inre marknaden — Tjänst av allmänt ekonomiskt intresse — Uppenbart oriktig bedömning — Ersättning för skyldighet att tillhandahålla allmännyttiga tjänster — Motiveringsskyldighet)

(2016/C 145/10)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: T. Henze och J. Möller, T. Lübbig och M. Klasse, Rechtsanwälte)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: T. Maxian Rusche och C. Egerer)

Domslut

1) *Överklagandet ogillas.*

2) *Förbundsrepubliken Tyskland ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(1) EUT C 409, 17.11. 2014.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 25 februari 2016 – Europeiska kommissionen mot konungariket Spanien

(Mål C-454/14) (1)

(Fördragsbrott — Miljö — Direktiv 1999/31/EG — Artikel 14 — Deponering av avfall — Befintliga avfallsdeponier som inte uppfyller kraven — Förfaranden för avslutning och efterbehandling)

(2016/C 145/11)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Pignataro-Nolin, E. Sanfrutos Cano och D. Loma-Osorio Lerena)

Svarande: Konungariket Spanien (ombud: L. Banciella Rodríguez-Miñón)

Domslut

1) *Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 14 c i rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall såvitt avser deponierna i Ortuella i Baskien, och Zurita och Juan Grande på Kanarieöarna, genom att med avseende på nämnda deponier inte vidta nödvändiga åtgärder för att begära att huvudmannen ska förbereda en omställningsplan och inte säkerställa att denna till fullo genomförs i överensstämmelse med kraven i direktivet, förutom dem som anges i punkt 1 i bilaga I, senast åtta år efter den dag som anges i artikel 18.1 i nämnda direktiv.*

2) *Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 14 b i nämnda direktiv såvitt avser deponierna i Vélez Rubio (Almería), Alcolea de Cinca (Huesca), Sariñena (Huesca), Tamarite de Litera (Huesca), Somontano – Barbastro (Huesca), Barranco de Sedases (Fraga, Huesca), Barranco Seco (Puntallana, La Palma), Jumilla (Murcia), Legazpia (Guipuzkoa), Sierra Valleja (Arcos de la Frontera, Cádiz), Carretera Pantano del Rumblar (Baños de la Encina, Jaén), Barranco de la Cueva (Bélmez de la Moraleda, Jaén), Cerrajón (Castillo de Locubín, Jaén), Las Canteras (Jimena y Bedmar, Jaén), Hoya del Pino (Siles, Jaén), Bellavista (Finca El Coronel, Alcalá de Guadaira, Sevilla), El Patarín (Alcalá de Guadaira, Sevilla), Carretera de Arahal-Morón de la Frontera (Arahal, Sevilla), Carretera de Almadén de la Plata (Cazalla de la Sierra, Sevilla), El Chaparral (Écija, Sevilla), Carretera A-92, KM 57,5 (Morón de la Frontera, Sevilla), Carretera 3118 Fuente Leona – Cumbres mayores (Colina Barragona, Huelva), Llanos del Campo (Grazalema – Benamahoma, Cádiz), Andrada Baja (Alcalá de Guadaira, Sevilla), Carretera de los Villares (Andújar, Jaén), La Chacona (Cabra, Córdoba) och el Chaparral – La Sombrerera (Puerto Serrano, Cádiz) genom att inte vidta, med avseende på angivna deponier, nödvändiga åtgärder för att så snart som möjligt, i enlighet med vad som föreskrivs i artiklarna 7 g och 13 i direktiv 1999/31, avsluta de anläggningar som inte har erhållit tillstånd enligt artikel 8 i samma direktiv för att fortsätta verksamheten.*

3) *Konungariket Spanien ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(1) EUT C 448, 15.12.2014.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 25 februari 2016 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Nederländerna

(Mål C-22/15) (1)

(Fördragsbrott — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Undantag — Artikel 132.1 m — Tillhandahållanden av tjänster med nära anknytning till idrottslig eller fysisk träning — Undantag för uthyrning av kajplatser och uppställningsplatser för båtar till medlemmar i vattensportsföreningar för segling eller fritidsändamål som varken kan jämställas med idrott eller fysisk träning — Undantag endast för medlemmar i vattensportföreningar som inte anställer en eller flera personer — Omfattas inte — Artikel 133 första stycket d)

(2016/C 145/12)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Lozano Palacios och G. Wils,)

Svarande: Konungariket Nederländerna (ombud: M. Bulterman och M. Noort.)

Domslut

1) *Konungariket Nederländerna har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 2.1, 24.1 och 133 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, jämförda med artikel 132.1 m i direktivet,*

— *genom att från mervärdesskatteplikt undanta uthyrning av kajplatser och uppställningsplatser för båtar till medlemmar i vattensportsföreningar som inte anställer en eller flera personer, för segling eller fritidsändamål som varken kan jämställas med idrott eller fysisk träning,*

— *genom att begränsa undantaget för denna uthyrning, i fall då kajplatser och uppställningsplatser för båtar hyrs ut till medlemmar som ägnar sig åt idrott och då uthyrningen har nära anknytning till och är oundgänglig för utövandet av denna idrott, till att endast avse vattensportföreningar som inte anställer en eller flera personer.*

2) *Konungariket Nederländerna ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(1) EUT C 228, 13.7.2015.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 17 februari 2016 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Hamburg – Tyskland) – Salutas Pharma GmbH mot Hauptzollamt Hannover

(Mål C-124/15) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Gemensamma tulltaxan — Tullklassificering — Kombinerade nomenklaturen — Nummer 3004 — Brustabletter med ett kalciuminnehåll på 500 mg — Rekommenderad daglig dos av ett ämne som är betydligt högre än det rekommenderade dagliga intag som erfordras för att vidmakthålla hälsa eller välbefinnande)

(2016/C 145/13)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Hamburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Salutas Pharma GmbH

Motpart: Hauptzollamt Hannover

Domslut

Kombinerade nomenklaturen i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EU) nr 1006/2011 av den 27 september 2011, ska tolkas så, att en sådan produkt som brustabletter med en kalciumhalt på 500 mg per tablett, som används för förebyggande och behandling av kalciumbrist och för understödjande av en speciell behandling för förebyggande och behandling av osteoporos och på vars etikett det för vuxna rekommenderas en maximal daglig dos på 1 500 mg, omfattas av nummer 3004 i denna nomenklatur.

([1]) EUT C 178, 1.6.2015.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 25 februari 2016 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden – Nederländerna) – G.E. Security BV mot Staatssecretaris van Financiën

(Mål C-143/15) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Förordning (EEG) nr 2658/87 — Gemensamma tulltaxan — Kombinerade nomenklaturen — Klassificering av varor — Nr 8517, 8521, 8531 och 8543 — Vara med beteckningen "videomultiplexer")

(2016/C 145/14)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: G.E. Security BV

Motpart: Staatssecretaris van Financiën

Domslut

Kombinerade nomenklaturen, som återfinns i bilaga 1 till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1214/2007 av den 20 september 2007, ska tolkas på så sätt att en vara med beteckningen "videomultiplexer", såsom den i det nationella målet, ska – med förbehåll för den hänskjutande domstolens bedömning av samtliga relevanta uppgifter som den förfogar över – klassificeras enligt nr 8521 i KN.

(1) EUT C 198, 15.6.2015.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 15 februari 2016 (begäran om förhandsavgörande från Raad van State – Nederländerna) – J. N. mot Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Mål C-601/15 PPU) (1)

(Begäran om förhandsavgörande — Förfarande för brådskande mål om förhandsavgörande — Normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd — Direktiv 2008/115/EG — Laglig vistelse — Direktiv 2013/32/EU — Artikel 9 — Rätt att stanna i en medlemsstat — Direktiv 2013/33/EU — Artikel 8.3 första stycket e — Förvar — Skydd för nationell säkerhet eller allmän ordning — Giltighet — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artiklarna 6 och 52 — Begränsning — Proportionalitet)

(2016/C 145/15)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: J. N.

Motpart: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Domslut

Vid prövningen av artikel 8.3 första stycket e i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/33/EU av den 26 juni 2013 om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd har ingen omständighet framkommit som, med hänsyn till artiklarna 6, 52.1 och 52.3 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, kan påverka giltigheten av denna bestämmelse.

(1) EUT C 38, 1.2.2016.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy we Wrocławiu (Polen) den 15 juli 2015 – Z.Ś., Z.M., M.P. mot X w G.

(Mål C-325/15)

(2016/C 145/16)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Rejonowy we Wrocławiu

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Z.Ś., Z.M., M.P.

Svarande: X w G.

Domstolen (tionde avdelningen) har den 18 februari 2016 fattat beslut i vilket den besvarat den hänskjutande domstolens första fråga. Vad gäller den andra frågan befanns det vara uppenbart att denna inte kunde tas upp till prövning.

Överklagande ingett den 15 juli 2015 av Harper Hygienics S.A. av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 13 maj 2015 i mål T-363/12, Harper Hygienics mot harmoniseringskontoret – Clinique Laboratories (CLEANIC natural beauty)

(Mål C-374/15 P)

(2016/C 145/17)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Klagande: Harper Hygienics S.A. (ombud: D. Rzążewska)

Övriga parter i målet: Kontoret för harmonisering av den inre marknaden (varumärken och mönster), Clinique Laboratories, LLC

Tribunalen (tionde avdelningen) har i beslut av den 28 januari 2016 funnit att överklagandet till viss del ska avvisas och i övriga delar ogillas.

Överklagande ingett den 11 januari 2016 av Konungariket Belgien av det beslut som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 27 oktober 2015 i mål T-721/14, Konungariket Belgien mot Europeiska kommissionen

(Mål C-16/16 P)

(2016/C 145/18)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Klagande: Konungariket Belgien (ombud: L. Van den Broeck, M. Jacobs och J. Van Holm, biträdda av P. Vlaemminck och B. Van Vooren, advocaten)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva tribunalens beslut i mål T-721/14,

— förklara att talan kan tas upp till sakprövning,

— pröva talan i sak,

— förklara att Republiken Greklands och Republiken Portugals interventionsansökningar kan tas upp till sakprövning,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Första grunden för överklagandet: åsidosättande av principen om tilldelade befogenheter, lojalitetsprincipen och principen om felaktig tillämpning av villkoren enligt artikel 263 FEUF.

Andra grunden: åsidosättande av ömsesidigheten i lojalitetsprincipen och åsidosättande av en medlemsstats egenskap av privilegierad sökande när den syftar till att tillvarata sina rättigheter.

Tredje grunden: feltolkning av rättsföljderna av rekommendationerna avseende Belgien.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 18 januari 2016 – Nintendo Co. Ltd mot BigBen Interactive GmbH och BigBen Interactive SA

(Mål C-24/16)

(2016/C 145/19)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Nintendo Co. Ltd

Motpart: BigBen Interactive GmbH, BigBen Interactive SA

Tolkningsfrågor

1. Kan en nationell domstol vars behörighet, med avseende på en svarande, inom ramen för ett förfarande som avser krav på grundval av en gemenskapsformgivning enbart följer av artikel 79.1 i rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning ([1]) jämförd med artikel 6.1 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ([2]), eftersom denna svarande som har hemvist i en annan medlemsstat har levererat varor som eventuellt medför intrång i immateriella rättigheter till den svarande som har hemvist i den aktuella medlemsstaten, vidta åtgärder mot den förstnämnda svaranden som är giltiga i hela unionen och går utöver den behörighet som grundas på leveransavtalen?

2. Ska rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning, särskilt artikel 20.1 c i nämnda förordning, tolkas så, att en tredje man får återge formgivningen i kommersiellt syfte om vederbörande har för avsikt att marknadsföra tillbehörsartiklar till varor från innehavaren som överensstämmer med formgivningen? Om detta är fallet, vilka kriterier är i så fall tillämpliga?

3. Hur ska platsen ”där intrånget skedde” i artikel 8.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007 av den 11 juli 2007 om tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser ([3]) fastställas i situationer i vilka den som begår intrång

   a) erbjuder varor som innebär intrång i immateriella rättigheter genom en webbplats och denna webbplats – även – är riktad till andra medlemsstater än den medlemsstat i vilken den som begår intrång har hemvist,

b) låter transportera varor som medför intrång i immateriella rättigheter till en annan medlemsstat än den där vederbörande har hemvist?

Ska artikel 15.a och g i nämnda förordning tolkas så, att den lagstiftning som fastställs på detta sätt även är tillämplig på handlingar från andra medverkande personer?

(1) EGT L 3, s. 1
(2) EGT L 12, s. 1
(3) EUT L 199, s. 40

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 18 januari 2016 – Nintendo Co. Ltd mot BigBen Interactive GmbH och BigBen Interactive SA

(Mål C-25/16)

(2016/C 145/20)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Nintendo Co. Ltd

Motpart: BigBen Interactive GmbH, BigBen Interactive SA

Tolkningsfrågor

1. Kan en nationell domstol vars behörighet, med avseende på en svarande, inom ramen för ett förfarande som avser krav på grundval av en gemenskapsformgivning enbart följer av artikel 79.1 i rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning (1) jämförd med artikel 6.1 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (2), eftersom denna svarande som har hemvist i en annan medlemsstat har levererat varor som eventuellt medför intrång i immateriella rättigheter till den svarande som har hemvist i den aktuella medlemsstaten, vidta åtgärder mot den förstnämnda svaranden som är giltiga i hela unionen och går utöver den behörighet som grundas på leveransavtalen?

2. Ska rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning, särskilt artikel 20.1 c i nämnda förordning, tolkas så, att en tredje man får återge formgivningen i kommersiellt syfte om vederbörande har för avsikt att marknadsföra tillbehörsartiklar till varor från innehavaren som överensstämmer med formgivningen? Om detta är fallet, vilka kriterier är i så fall tillämpliga?

3. Hur ska platsen ”där intrånget skedde” i artikel 8.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007 av den 11 juli 2007 om tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser (3) fastställas i situationer i vilka den som begår intrång

   a) erbjuder varor som innebär intrång i immateriella rättigheter genom en webbplats och denna webbplats – även – är riktad till andra medlemsstater än den medlemsstat i vilken den som begår intrång har hemvist,

   b) låter transportera varor som medför intrång i immateriella rättigheter till en annan medlemsstat än den där vederbörande har hemvist?

Ska artikel 15.a och g i nämnda förordning tolkas så, att den lagstiftning som fastställs på detta sätt även är tillämplig på handlingar från andra medverkande personer?

(1) EGT L 3, s. 1
(2) EGT L 12, s. 1
(3) EUT L 199, s. 40

Begäran om förhandsavgörande framställd av Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 22 januari 2016 – Minister Finansów mot Posnania Investment SA

(Mål C-36/16)

(2016/C 145/21)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Minister Finansów

Motpart: Posnania Investment SA

Tolkningsfråga

Ska överföring av äganderätt till mark (materiella tillgångar) av en mervärdesskattskyldig person till a) staten för att kvitta skatteskulder avseende skatt som tillkommer staten, eller b) kommuner, provinser, eller distrikt för att kvitta skatteskulder avseende skatt som tillkommer dessa enheter, vilket leder till att betalningsskyldigheten för skatteskulden upphör, betraktas som en beskattningsbar transaktion (leverans av varor mot ersättning) i den mening som avses i artikel 2.1 a och artikel 14.1 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (1)?

(1) EUT L 347, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 22 januari 2016 – Minister Finansów mot Stowarzyszeniu Artystów Wykonawców Utworów Muzycznych i Słowno-Muzycznych SAWP z siedzibą w Warszawie (SAWP)

(Mål C-37/16)

(2016/C 145/22)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Minister Finansów

Motpart: Stowarzyszeniu Artystów Wykonawców Utworów Muzycznych i Słowno-Muzycznych SAWP z siedzibą w Warszawie (SAWP)

Tolkningsfrågor

1. Tillhandahåller upphovsmän, utövande konstnärer samt andra rättighetsinnehavare en tjänst i den mening som avses i artikel 24.1 och artikel 25 a i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ([1]) till tillverkare och importörer av bandspelare och liknande apparater samt oinspelade datamedier, från vilka kollektiva förvaltningsorganisationer för de förstnämndas räkning, men i eget namn, uttar avgifter vid försäljningen av dessa apparater och datamedier?

2. Om den första frågan besvaras jakande, utgör kollektiva förvaltningsorganisationer beskattningsbara personer i den mening som avses i artikel 28 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, när de uttar avgifter vid försäljning av apparater och datamedier från tillverkare och importörer, och är skyldiga att dokumentera sådana transaktioner med de aktuella tillverkarna och importörerna av bandspelare och andra liknande apparater samt oinspelade datamedier genom att utfärda en faktura i den mening som avses i artikel 220.1 punkt 1 i nämnda direktiv, i vilken den mervärdesskatt som ska betalas på grund av uttaget av avgiften anges, och är upphovsmän, utövande konstnärer samt andra berättigade personer skyldiga att, när de uttagna avgifterna har fördelats till dem, dokumentera erhållandet av avgifterna genom en för den kollektiva förvaltningsorganisationen utfärdad faktura där mervärdesskatten anges?

([1]) EUT L 347, s. 1

Överklagande ingett den 25 januari 2016 av Dyson Ltd av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 11 november 2015 i mål T-544/13, Dyson Ltd mot Europeiska kommissionen

(Mål C-44/16 P)

(2016/C 145/23)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Dyson Ltd (ombud: E. Batchelor och M. Healy, solicitors, F. Carlin, barrister och A. Patsa, advocate)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva den överklagade domen i dess helhet,

— ogiltigförklara den omtvistade förordningen ([1]) i dess helhet, samt

— förplikta kommissionen att bära sina rättegångskostnader och ersätta Dysons rättegångskostnader för överklagandet och förfarandet vid tribunalen.

Grunder och huvudargument

Dyson gör gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning,

i. för det första, genom att felaktigt ha bedömt Dysons grund som avseende en uppenbart oriktig bedömning, i stället för avseende bristande rättslig behörighet enligt artikel 10.1 i direktiv 2010/30/EU ([2]),

ii. för det andra, genom att felaktigt ha tolkat omfattningen av kommissionens delegerade befogenhet enligt artikel 10.1 i direktiv 2010/30/EU,

iii. för det tredje, genom att ha åsidosatt Dysons rätt till försvar med avseende på omständigheter Dyson inte beretts tillfälle att yttra sig över,

iv. för det fjärde, genom att ha missuppfattat och/eller inte ha beaktat relevant bevisning,

v. för det femte, genom att ha åsidosatt artikel 36 i domstolens stadga genom att inte ha angett skälen till varför tribunalen i) bedömde att det tillämpliga rättsliga kriteriet var uppenbart oriktig bedömning, ii) fann att Dysons uppgifter var ”synnerligen spekulativa”, iii) grundade sig på en ospecificerad del av en oidentifierad ”konsekvensbedömning” och iv) underlät att beakta den bevisning Dyson hade lagt fram om resultatens reproducerbarhet, och

vi. för det sjätte, genom att felaktigt ha tillämpat det rättsliga kriteriet för likabehandling.

Dyson yrkar därför att domstolen ska upphäva den överklagade domen, bifalla de yrkanden som framställdes vid tribunalen och ogiltigförklara kommissionens förordning (EU) nr 665/2013 (”den omtvistade förordningen”), då domstolen har ett tillräckligt underlag för att i sak avgöra de frågor som uppkom i första instans.

(1) Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 665/2013 av den 3 maj 2013 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/30/EU vad gäller energimärkning av dammsugare EUT L 192, s. 1

(2) Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/30/EU av den 19 maj 2010 om märkning och standardiserad produktinformation som anger energirelaterade produkters användning av energi och andra resurser EUT L 153, s. 1

Begäran om förhandsavgörande framställd av Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumänien) den 1 february 2016 – Evo Bus GmbH mot Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Argeș

(Mål C-55/16)

(2016/C 145/24)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Înalta Curte de Casație și Justiție

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Evo Bus GmbH

Motpart: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Argeș

Giltighetsfrågor

Utgör – eller snarare utgjorde – bestämmelserna i åttonde direktivet (79/1072/[EEG]) ([1]) och principen om skatteneutralitet hinder för en medlemsstats bestämmelser som med hänsyn till principen om förutsebar beskattning reglerar – eller snarare reglerade – villkoren för utövande av rätten till återbetalning av mervärdesskatt, såsom i förevarande fall exempelvis bevis för att leverantörerna har betalat skatten?

([1]) Rådets åttonde direktiv 79/1072/EEG av den 6 december 1979 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Regler för återbetalning av mervärdeskatt till skattskyldiga som inte är etablerade inom landets territorium (EGT L 331, s. 11; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 84)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 3 februari 2016 – The Shirtmakers BV, motpart: Staatssecretaris van Financiën

(Mål C-59/16)

(2016/C 145/25)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: The Shirtmakers BV

Motpart: Staatssecretaris van Financiën

Tolkningsfrågor

Ska artikel 32.1 e i) i tulltaxan för gemenskapen tolkas så, att med begreppet ”kostnaderna för transport” ska förstås de belopp som fakturerats av de transportörer som har utfört den faktiska transporten av de importerade varorna, även om dessa transportörer inte har ställt ut en faktura på dessa belopp direkt till köparen av de importerade varorna utan till en annan marknadsaktör, som för köparens räkning har ingått ett transportavtal med utförande transportörer och i samband med det arbete vederbörande har lagt ned för att verkställa utförandet av transporten har fakturerat köparen ett högre belopp?

Talan väckt den 3 februari 2016 – Europeiska kommissionen mot Rumänien

(Mål C-62/16)

(2016/C 145/26)

Rättegångsspråk: rumänska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: S. Petrova, M. Heller och A. Biolan)

Svarande: Rumänien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Rumänien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 2.1 i direktiv 2012/33/EU ([1]), genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om sådana åtgärder,

— förplikta Rumänien att i enlighet med artikel 260.3 FEUF betala vite på 38 042,60 euro för varje dags försening räknat från den dag då avgörande meddelas i förevarande mål, på grund av underlåtenhet att underrätta om åtgärder för det fulla införlivandet av direktiv 2012/33/EU, och

— förplikta Rumänien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet löpte ut den 18 juni 2014.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/33/EU av den 21 november 2012 om ändring av rådets direktiv 1999/32/EG vad gäller svavelhalten i marina bränslen (EUT L 327, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado Contencioso-Administrativo nº 4 de Madrid (Spanien) den 10 februari 2016 – Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania mot Ayuntamiento de Getafe

(Mål C-74/16)

(2016/C 145/27)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado Contencioso-Administrativo nº 4 de Madrid

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania

Motpart: Ayuntamiento de Getafe

Tolkningsfråga

Strider det mot artikel 107.1 i Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt att undanta katolska kyrkan från skatt på byggnation, installationer och arbeten i samband med byggnationer, installationer och arbeten som utförs på byggnader som är avsedda för ekonomisk verksamhet som inte har ett strikt religiöst syfte?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Belgien) den 12 februari 2016 – K mot Belgische Staat

(Mål C-82/16)

(2016/C 145/28)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klaganden: A. K., Z. M., J. M., N. N. N., I. O. O., I. R., A. B.

Motpart: Belgische Staat

Tolkningsfrågor

1) Ska unionsrätten, särskilt artikel 20 FEUF, artiklarna 5 och 11 i direktiv 2008/115/EG ([1]), jämförda med artiklarna 7 och 24 i stadgan ([2]), tolkas så att de i under vissa omständigheter utgör hinder för en nationell praxis enligt vilken en ansökan om uppehållstillstånd, som en familjemedlem som är tredjelandsmedborgare ingett inom ramen för familjeåterförening med en unionsmedborgare i den medlemsstat där den berörda unionsmedborgaren bor och är medborgare och som inte har utnyttjat sin rätt till fri rörlighet och etableringsfrihet (nedan kallad statisk unionsmedborgare), inte prövas – oavsett om ansökan åtföljs av ett beslut om avlägsnande eller inte – enbart av det skälet att den berörda familjemedlem som är tredjelandsmedborgare är föremål för ett gällande europeiskt inreseförbud?

   a) Har det för bedömningen av sådana omständigheter betydelse att det mellan den familjemedlem som är tredjelandsmedborgare och den statiska unionsmedborgaren föreligger ett beroendeförhållande som sträcker sig längre än ett rent familjeband? Om så är fallet, vilka faktorer spelar in vid fastställandet av huruvida det råder ett sådant beroendeförhållande? Är det i detta avseende relevant att hänvisa till respekten för familjelivet enligt artikel 8 i Europakonventionen och artikel 7 i stadgan?

   b) Vad gäller minderåriga barn, innebär artikel 20 FEUF att det krävs mer än ett biologiskt band mellan den förälder som är tredjelandsmedborgare och det barn som är unionsmedborgare? Är det härvid viktigt att visa att personerna bor ihop, eller räcker det med känslomässiga och ekonomiska band, såsom bestämmelser om boende och umgänge samt betalning av underhåll? Är det i detta avseende relevant att hänvisa till EU-domstolens dom av den 10 juli 2014 i mål C-244/13, Ogieriakhi, punkterna 38 och 39, EU-domstolens dom av den 16 juli 2015 i mål C-218/14, Singh m.fl., punkt 54, och EU-domstolens dom av den 6 december 2012 i de förenade målen C-356/11 och C-357/11, O. och S., punkt 56? Se, i detta avseende, även tolkningsfrågorna i mål C-133/15, som domstolen ännu inte har besvarat.

   c) Har det faktum att familjelivet uppstod vid en tidpunkt då tredjelandsmedborgaren redan var föremål för inreseförbud, och således var medveten om att han olagligen vistades i medlemsstaten, betydelse för bedömningen av sådana omständigheter? Kan detta faktum användas för att motverka missbruk av möjligheten att ansöka om uppehållstillstånd för familjeåterförening?

   d) Har det faktum att ett rättsmedel i den mening som avses i artikel 13.1 i direktiv 2008/115/EG användes mot beslutet att utfärda ett inreseförbud, eller det faktum att den talan som väcktes mot detta beslut att utfärda ett inreseförbud avslogs, betydelse för bedömningen av sådana omständigheter?

   e) Är det faktum att inreseförbudet utfärdades med hänsyn till den allmänna ordningen eller på grund av olaglig vistelse en relevant faktor? Om så är fallet, ska det även undersökas huruvida den berörda tredjelandsmedborgaren utgör ett verkligt, aktuellt och tillräckligt allvarligt hot mot ett grundläggande samhällsintresse? Kan i analogi med detta artiklarna 27 och 28 i direktiv 2004/38/EG ([3]), som införlivats med belgisk lagstiftning genom artiklarna 43 och 45 i utlänningslagen, och EU-domstolens praxis beträffande allmän ordning tillämpas på familjemedlemmar till statiska unionsmedborgare? (se tolkningsfrågorna i målen C-165/14 och C-304/14, som domstolen ännu inte har besvarat)

2) Ska unionsrätten, särskilt artikel 5 i direktiv 2008/115/EG och artiklarna 7 och 24 i stadgan tolkas så, att den utgör hinder för en nationell praxis enligt vilken ett gällande inreseförbud används som motivering till att inte pröva en senare, i en medlemsstat ingiven, ansökan om familjeåterförening med en statisk medborgare, utan att hänsyn tas till de argument om familjelivet och de berörda barnen bästa som anförts i sistnämnda ansökan om familjeåterförening?

3) Ska unionsrätten, särskilt artikel 5 i direktiv 2008/115/EG och artiklarna 7 och 24 i stadgan tolkas så, att den utgör hinder för en nationell praxis enligt vilken det mot en tredjelandsmedborgare som redan är föremål för ett inreseförbud utfärdas ett beslut om avlägsnande utan att hänsyn tas till de argument om familjelivet och de berörda barnens bästa som anförts i en senare ansökan om familjeåterförening, det vill säga efter utfärdandet av inreseförbudet?

4) Innebär artikel 11.3 i direktiv 2008/115/EG att en tredjelandsmedborgare i princip alltid måste inge en ansökan om upphävande och uppskjutande av ett gällande och lagakraftvunnet inreseförbud utanför Europeiska unionen eller finns det omständigheter under vilka vederbörande även kan inge en sådan ansökan i Europeiska unionen?

a) Ska artikel 11.3 tredje och fjärde stycket i direktiv 2008/115/EG förstås så, att villkoren i artikel 11.3 först stycket i samma direktiv automatiskt måste vara uppfyllda i varje enskilt fall eller i alla kategorier av fall, det vill säga att medlemsstaterna endast får överväga att upphäva ett inreseförbud, eller besluta att det tills vidare inte ska gälla, om den berörda tredjelandsmedborgaren kan visa att han eller hon har lämnat en medlemsstats territorium i full överensstämmelse med ett beslut om återvändande?

b) Utgör artiklarna 5 och 11 i direktiv 2008/115/EG hinder för en tolkning som betraktar en ansökan om uppehållstillstånd för familjeåterförening med en statisk unionsmedborgare, som inte har utnyttjat sin rätt till fri rörlighet och sin etableringsfrihet, som en implicit (tillfällig) ansökan om upphävande eller uppskjutande av det gällande och lagakraftvunna inreseförbudet varvid, om det framgår att villkoren för vistelsen inte är uppfyllda, det gällande och lagakraftvunna inreseförbudet fortsatt ska gälla?

c) Är det relevant att skyldigheten att inge en ansökan om upphävande och uppskjutande i ursprungslandet eventuellt enbart medför en tillfällig separation mellan tredjelandsmedborgaren och den statiska unionsmedborgaren? Finns det omständigheter under vilka artiklarna 7 och 24 i stadgan trots det utgör hinder för en tillfällig separation?

d) Är det relevant att skyldigheten att inge en ansökan om upphävande och uppskjutande i ursprungslandet eventuellt enbart medför att unionsmedborgaren i så fall endast under en begränsad tid är skyldig att lämna Europeiska unionens? Finns det omständigheter under vilka artikel 20 FEUF trots allt utgör hinder för att den statiska unionsmedborgaren under en begränsad tid är skyldig att lämna Europeiska unionen?

---

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, s. 98).
(2) EGT 2000, C 364, s. 1.
(3) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Förenade kungariket) den 15 februari 2016 – The English Bridge Union Limited mot Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Mål C-90/16)

(2016/C 145/29)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: The English Bridge Union Limited

Motpart: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Tolkningsfrågor

1) Vilka väsentliga egenskaper måste en verksamhet uppvisa för att fråga ska anses vara om en "idrott" i den mening som avses i artikel 132.1 m i rådets direktiv 2006/112/EG (1) av den 28 november 2006 (det huvudsakliga mervärdesskattdirektivet)? Måste en verksamhet i synnerhet innefatta ett övervägande (eller icke försumbart) fysiskt element som är av avgörande betydelse för dess resultat, eller är det tillräckligt att verksamheten består av ett övervägande mentalt element som är av avgörande betydelse för dess resultat?

2) Är duplikat kontraktsbridge en idrott i den mening som avses i artikel 132.1 m i det huvudsakliga mervärdesskattedirektivet?

(1) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, EUT L 347, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de Primera Instancia nº 38 de Barcelona (Spanien) den 17 februari 2016 – Banco Santander, S.A. mot Mahamadou Demba och Mercedes Godoy Bonet

(Mål C-96/16)

(2016/C 145/30)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de Primera Instancia nº 38 de Barcelona

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Banco Santander, S.A.

Svarande: Mahamadou Demba och Mercedes Godoy Bonet

Tolkningsfrågor

1) Är en affärspraxis, som innebär cession eller köp av krediter utan att konsumenten ges möjlighet att utsläcka skulden genom att betala överlåtelsepriset, räntor, utgifter och rättegångskostnader till förvärvaren, förenlig med unionsrätten, särskilt artikel 38 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artikel 2 C i Lissabonfördraget och artiklarna 4.2, 12 och 169.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (1)?

2) Är nämnda affärspraxis – som innebär köp av konsumentens skuld till ett mycket lågt pris utan dennes medgivande eller kännedom, som inte omnämns i ett allmänt avtalsvillkor eller oskäligt avtalsvillkor och som inte ger konsumenten möjlighet att delta i transaktionen genom förköpsrätt – förenlig med principerna i rådets direktiv 93/13/EEG (2) av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal, och vidare med effektivitetsprincipen och med artiklarna 3.1 och 7.1 i det direktivet?

3) Är det, i syfte att säkerställa skydd för konsumenter och användare och följa den praxis från unionsdomstolarna som avser detta skydd, förenligt med unionsrätten, direktiv 93/13 och särskilt artiklarna 6.1 och 7.1 i det direktivet, att som otvetydigt kriterium fastställa att ett icke förhandlat avtalsvillkor – vilket i ett konsumentavtal om lån utan säkerhet föreskriver en dröjsmålsränta som med mer än två procent överstiger den avtalade avkastningsräntan – är oskäligt?

4) Är det, i syfte att säkerställa skydd för konsumenter och användare och följa den praxis från unionsdomstolarna som avser detta skydd, förenligt med unionsrätten, direktiv 93/13 och särskilt artiklarna 6.1 och 7.1 i det direktivet, att som rättsföljd fastställa att avkastningsräntan ska fortsätta att utgå till dess skulden till fullo har återbetalats?

(1) EUT C 364, 2000, s. 1.
(2) EUT L 95, s. 29.

Talan väckt den 17 februari 2016 – Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland

(Mål C-98/16)

(2016/C 145/31)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: W. Roels och D. Triantafyllou)

Svarande: Republiken Grekland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 63 FEUF och artikel 40 i EES-avtalet genom att införa och bibehålla lagstiftning som föreskriver en förmånlig arvsskattesats för legat till ideella organisationer som är etablerade i andra medlemsstater i EU eller EES endast under förutsättning att ömsesidighet föreligger, och

— förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Republiken Greklands lagstiftning föreskriver en förmånlig arvsskattesats för legat till juridiska personer vars verksamhet har ett ideellt syfte (välgörenhet etc.). Den förmånliga skattesatsen är emellertid endast tillämplig på legat till utländska juridiska personer av nyss nämnt slag under förutsättning att de berörda staterna själva har bestämmelser som föreskriver en förmånlig skattesats för legat till grekiska juridiska personer vars verksamhet har ett ideellt syfte (ömsesidighetsvillkor).

— Denna lagstiftning är diskriminerande mot juridiska personer (vars verksamhet har ett ideellt syfte) som är etablerade i andra medlemsstater i EU eller EES, vilket utgör en restriktion för den fria rörligheten för kapital (artikel 63 FEUF).

— Denna restriktion omfattas inte av undantagen i artikel 65 FEUF.

— Restriktionen kan inte rättfärdigas av lättnader i statsbudgeten till följd av den verksamhet som bedrivs av juridiska personer vars verksamhet har ett ideellt syfte (ekonomiska skäl kan inte godtas).

— Ömsesidighetsprincipen kan inte rättfärdiga att den fria rörligheten för kapital åsidosätts genom diskriminering.

Överklagande ingett den 26 februari 2016 av SNCF Mobilités (SNCF) av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 17 december 2015 i mål T-242/12, SNCF mot kommissionen

(Mål C-127/16 P)

(2016/C 145/32)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: SNCF Mobilités (SNCF) (ombud: P. Beurier, O. Billard, G. Fabre, V. Landes, avocats)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Republiken Frankrike, Mory SA, i likvidation, Mory Team, i likvidation

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— förklara att talan kan tas upp till prövning och bifalla talan

— upphäva tribunalens dom av den 17 december 2015 i mål T-242/12, Société nationale des chemins de fer français (SNCF)/kommissionen, och

— förplikta kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Klaganden anför flera grunder till stöd för sitt överklagande.

Tribunalen har enligt klaganden för det första dels gjort flera felaktiga rättstillämpningar, dels brustit i sin motiveringsskyldighet genom att misstolka bestämmelserna i artikel 3.2 i Sernam 2-beslutet om Sernams försäljning av tillgångar ”i klump”.

För det andra har tribunalen gjort en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att de krav på öppenhet och insyn som gäller för anbudsförfarandet enligt artikel 3.2 i Sernam 2-beslutet med nödvändighet ställde krav på att den utvalda sökanden som sådan och på ett oberoende sätt deltagit i förfarandet från början.

För det tredje missuppfattade tribunalen de faktiska omständigheterna och gjorde en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att anbudet från Sernams ledningsgrupp var betydligt mer ofördelaktigt för säljaren än de preliminära anbuden från de övriga sökandena.

Som fjärde grund anförs att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning, underlät att iaktta sin motivationsskyldighet samt angav motstridiga skäl i beslutet genom att fastställa att kommissionen inte hade förväxlat föremålet för och priset på Sernams försäljning av tillgångar ”i klump”.

För det femte görs det gällande att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning samt missförstod artikeldelen i Sernam 2-beslutet genom att slå fast att upptagandet av ett belopp motsvarande stödet på 41 miljoner euro som tillgång i Sernams konkursbo inte var förenligt med artikel 4 i Sernam 2-beslutet.

Som sjätte grund anförs att tribunalen har gjort en felaktig rättstillämpning, brustit i sin motiveringsskyldighet och missförstått artikeldelen i Sernam 2-beslutet genom att slå fast att kriteriet avseende en privat investerare inte var tillämpligt på överföringen av Sernams tillgångar ”i klump”.

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 10 mars 2016 – credentis mot harmoniseringskontoret – Aldi Karlslunde (Curodont)

(Mål T-53/15) ([1])

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket Curodont — Äldre nationellt ordmärke Eurodont — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b förordning (EG) nr 207/2009)

(2016/C 145/33)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: credentis AG (Windisch, Schweiz) (ombud: advokat D. Breuer)

Motpart: Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster) (ombud: A. Folliard-Monguiral och J. Ivanauskas)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Aldi Karlslunde K/S (Karlslunde, Danmark) (ombud: advokaterna N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen och N. Bertram)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av harmoniseringskontorets första överklagandenämnd den 13 november 2014 (ärende R 353/2014-1) om ett invändningsförfarande mellan Aldi Karlslunde K/S och credentis AG.

Domslut

1) *Överklagandet ogillas.*

2) *credentis AG ska ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 107, 30.3.2015.

Tribunalens dom av den 10 mars 2016 – LG Developpement mot harmoniseringskontoret – Bayerische Motoren Werke (MINICARGO)

(Mål T-160/15) ([1])

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket MINICARGO — Det äldre gemenskapsordmärket MINI — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)

(2016/C 145/34)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: LG Developpement (Baud, Frankrike) (ombud: advokaten A. Sion)

Motpart: Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster) (ombud: J. Crespo Carrillo)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Bayerische Motoren Werke (München, Tyskland) (ombud: advokaten R. Delorey)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 23 januari 2015 (ärende R 596/2014-4) om ett invändningsförfarande mellan Bayerische Motoren Werke AG och LG Developpement.

Domslut

1) *Överklagandet ogillas.*

2) *LG Developpement ska ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 198, 15.6.2015.

Tribunalens beslut av den 26 februari 2016 – Colomer Italy mot harmoniseringskontoret – Farmaca International (INTERCOSMO ESTRO)

(Mål T-681/13) ([1])

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Återkallande av registreringsansökan — Anledning saknas att döma i saken)

(2016/C 145/35)

Rättegångsspråk: italienska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Colomer Italy SpA (Sala Bolognese Italien)(ombud: advokaterna M. Ricolfi, F. Tarocco och C. Mezzetti,)

Motpart: Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster) (ombud: P. Bullock et N. Bambara)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid förstainstansrätten: Farmaca International SpA (Torino, Italien) (ombud: advokaterna M. Caramelli och S. Fierro)

Saken

Talan mot det beslut som harmoniseringskontorets första överklagandenämnd meddelade den 3 oktober 2013 (ärende R 1186/2012-1), om ett invändningsförfarande mellan Farmaca International SpA och Colomer Italy SpA.

Avgörande

1) *Det finns inte längre anledning att döma i saken.*

2) *Colomer Italy SpA och Farmaca International SpA ska bära sina rättegångskostnader och vardera ersätta hälften av de kostnader som uppkommit för Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden(varumärken och mönster.*

([1]) EUT C 78, 15.3.2014.

Talan väckt den 3 februari 2016 – Ungern mot kommissionen

(Mål T-50/16)

(2016/C 145/36)

Rättegångsspråk: ungerska

Parter

Sökande: Ungern (ombud: M. Fehér och G. Koós)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 24 november 2015, att registrera det europeiska medborgarinitiativet ”Wake up Europe! Agir pour préserver le projet démocratique européen”, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Genom den första grunden har sökanden gjort gällande att kommissionen åsidosatt artikel 11.4 EUF och artiklarna 2.1 och 4.2 b i förordning nr 211/2011 ([1]), eftersom inledandet av ett förfarande enligt artikel 7 EUF – som liknar ett fördragsbrottsförfarande – inte kan betraktas som en rättsakt som är nödvändig för att genomföra fördraget. Dessutom måste medborgarinitiativet leda till att kommissionen tar initiativ till en EU-rättsakt som utmynnar i ny EU-lagstiftning.

2. Genom den andra grunden har sökanden gjort gällande att kommissionen i sitt beslut åsidosatt dels rätten till en god förvaltning, dels principerna om rättssäkerhet och likabehandling samt sin motiveringsskyldighet. Sökanden gör härigenom i huvudsak gällande att kommissionen genom sitt beslut radikalt frångått sin tidigare praxis avseende registrering av medborgarinitiativ och att denna oförutsägbarhet och motsägelse medfört att framtida potentiella initiativ inte får samma behandling som tidigare initiativ.

3. Genom den tredje grunden har sökanden gjort gällande att kommissionens beslut strider mot principen om lojalt samarbete enligt artikel 4.3 EUF. För det första har kommissionen hittills företrädit ståndpunkten att förutsättningarna för att inleda ett förfarande enligt artikel 7 EUF mot Ungern inte föreligger. Den omständigheten att kommissionen valt att registrera medborgarinitiativet skulle emellertid kunna tyda på att kommissionen ändå inte ser det som uteslutet att initiativet är grundat. För det andra är kommissionen på grundval härav skyldig att informera Ungern om medborgarinitiativet, som omedelbart rör denna medlemsstat, och ge denna stat möjlighet att ta ställning till det.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 211/2011 av den 16 februari 2011 om medborgarinitiativet (EUT L 65, s. 1, med rättelse i EUT L 94, 2012, s. 49).

Talan väckt den 5 februari 2016 – Ryanair och Airport Marketing Services mot kommissionen

(Mål T-53/16)

(2016/C 145/37)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ryanair Ltd (Dublin, Irland) och Airport Marketing Services Ldt (Dublin)(ombud: advokaterna G. Berrisch, E. Vahida, I. Metaxas-Maragkidis och B. Byrne, Solicitor)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara artiklarna 1, 4, 5 och 6 i kommissionens beslut av den 23 juli 2014 i ärendet SA.33961 (2012/C) (ex 2012/NN) avseende statligt stöd i vilket kommissionen slog fast att Ryanair och Airport Marketing Services, genom ett antal överenskommelser angående Nîmes-Garons flygplats, hade mottagit olagligt statligt stöd som var oförenligt med den inre marknaden,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fem grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna samt av principen om god förvaltningssed och sökandenas rätt till försvar, genom att kommissionen inte gav sökandena tillgång till undersökningsakten och inte gav sökandena möjlighet att uttrycka sin ståndpunkt på ett effektivt sätt.

2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF, genom att kommissionen felaktigt tillskrev staten de aktuella åtgärderna.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF, genom att kommissionen felaktigt bedömde att medel från Veolia Transport Aéroports de Nîmes (VTAN), en av flygplatsens förvaltare, var statliga medel.

4. Fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF, genom att kommissionen tillämpade principen om en privat investerare i en marknadsekonomi på ett felaktigt sätt. Kommissionen vägrade felaktigt att utgå ifrån en jämförande analys, vilket skulle ha lett till att sökandena inte hade mottagit något stöd. Alternativt gjorde kommissionen fel när den värderade marknadsföringstjänsterna, när den ansåg att flygplatsens beslut att köpa sådana tjänster var ogrundat, när den inte godtog att en del av marknadsföringstjänsterna kunde ha köpts av hänsyn till allmänintresset, när den felaktigt ansåg att flygplatsens förvaltare, Syndicat Mixte pour l'aménagement et le développement de l'aéroport de Nîmes – Alès – Camargue – Cevinnes (SMAN), och dess privata avtalspart VTAN utgjorde en enda enhet, när den grundade sitt beslut på ofullständiga och oriktiga uppgifter vad gäller beräkningen av flygplatsens lönsamhet, när den förbisåg de externa nätverkseffekter som relationen med Ryanair skulle kunna innebära för flygplatsen och när den underlät att jämföra de uppgifter som lämnats av flygplatsen med de uppgifter som är typiska för en välskött flygplats. Även om det skulle föreligga en fördel för sökandena, har kommissionen inte kunnat visa att den var selektiv.

5 Femte grunden: I andra hand görs det gällande att kommissionen åsidosatte artiklarna 107.1 FEUF och 108.2 FEUF. Kommissionen gjorde sig nämligen skyldig till en uppenbart oriktig bedömning och felaktig rättstillämpning när den fann att stödet till Ryanair och Airport Marketing Services uppgick till ett belopp som motsvarade flygplatsens kumulerade marginalförluster (enligt kommissionens beräkning) och inte till ett belopp motsvarande den faktiska förmånen för Ryanair och Airport Marketing Services. Kommissionen borde ha prövat i vilken omfattning det påstådda stödet verkligen hade förts vidare till Ryanairs passagerare. Vidare gjorde kommissionen inte någon uppskattning av vilken kommersiell fördel Ryanair fick genom det påstådda stödet och gav inte någon tillräckligt utförlig förklaring till varför det var nödvändigt att återkräva det stödbelopp som angetts i beslutet för att återställa den situation som gällde innan stödet beviljades.

Talan väckt den 17 februari 2016 – POA mot kommissionen

(Mål T-74/16)

(2016/C 145/38)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Pagkyprios organismos ageladotrofon (POA) Dimosia Ltd (Latsia Cypern) (ombud: advokaten: N. Korogiannakis)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara generalsekretariatets beslut Ares(2015)5632670 av den 7 december 2015 att avslå sökandens bekräftande ansökan – vilken framställts i skrivelse av den 15 september 2015 med stöd av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, s. 43) – om tillgång till handlingar avseende en ansökan från en cypriotisk producentorganisation om registrering av ordet "Halloumi" enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 343, s. 1),

— förplikta kommissionen att ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har med åberopande av artikel 4.3 första stycket i förordning nr 1049/2001 inte gett en tillräcklig förklaring till varför de icke utlämnade delarna allvarligt skulle kunna undergräva beslutsförfarandet om de lämnades ut.

2. Andra grunden: Felaktig rättstillämpning på grund av att de skäl som Republiken Cypern angett för att neka utlämnande med stöd av artikel 4.2 andra strecksatsen i förordning nr 1049/2001 är olämpliga.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av rätten till ett effektivt rättsmedel och principen om öppenhet då Republiken Cyperns beslut att inte lämna ut vissa av de aktuella handlingarna innebär att sökanden inte kan få kännedom om föremålet för varje enskild icke utlämnad handling.

4. Fjärde grunden: Felaktig rättstillämpning, eftersom en medlemsstat inte kan åberopa artikel 4.3 första stycket i förordning 1049/2001 för att neka att lämna ut handlingar om det beslut som kan komma att påverkas är ett beslut från en av Europeiska unionens institutioner.

Överklagande ingett den 26 februari 2016 av Nicole Clarke, Sigrid Dickmanns och Elisavet Papathanasiou av den dom som personaldomstolen meddelade den 15 december 2015 i de förenade målen F-101/14, F-102/14 och F-103/14, Clarke m.fl. mot EUIPO

(Mål T-89/16)

(2016/C 145/39)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Nicole Clarke (Alicante, Spanien), Sigrid Dickmanns (Gran Alacant, Spanien) och Elisavet Papathanasiou (Alicante) (ombud: advokaten H. Tettenborn)

Övrig part i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Yrkanden

Klagandena yrkar att tribunalen ska

— upphäva den dom som Europeiska unionens personaldomstol (tredje avdelningen) meddelade den 15 december 2015 i de förenade målen F-101/14, F-102/14 och F-103/14,

— bifalla klagandenas yrkanden i nämnda mål och

— förplikta immaterialrättsmyndigheten att ersätta rättegångskostnaderna i samtliga förfaranden, det vill säga både i förfarandet vid Europeiska unionens personaldomstol och i målet om överklagande vid Europeiska unionens tribunal.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klagandena fyra grunder.

1. Första grunden: Felaktig tillämpning av uppsägningsklausulen i klagandenas avtal om anställning som tillfälligt anställda och av de ”återintegreringsprotokoll” som avtalats mellan immaterialrättsmyndigheten och klagandena, med hänsyn till att förevarande uttagningsprov inte är ”nästa” uttagningsprov, i den mening som avses i uppsägningsklausulen.

2. Andra grunden: Felaktig tillämpning av uppsägningsklausulen i klagandenas avtal om anställning som tillfälligt anställda genom att förevarande uttagningsprov inte rör specialistområdet ”industriell äganderätt” som avses i denna uppsägningsklausul och därför inte på ett giltigt sätt kan göra den aktuella klausulen tillämplig.

   I de första två grunderna hävdar klagandena att Europeiska unionens personaldomstol (nedan kallad personaldomstolen) i den överklagade domen har åsidosatt ordalydelsen, innebörden och syftet med uppsägningsklausulen, dess tidshorisont och dess tillämplighet i tiden.

3. Tredje grunden: Felaktig tillämpning av artikel 8.1 i Anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen (nedan kallade Anställningsvillkoren).

   Klagandena har i detta sammanhang gjort gällande att personaldomstolen i den överklagade domen inte beaktat den omständigheten att de ”återintegreringsprotokoll” avtalats mellan immaterialrättsmyndigheten och klagandena, såsom avtalsbestämmelse, åtminstone utgjorde en andra förnyelse av deras avtal om anställning som tillfälligt anställd, vilket i enlighet med bestämmelserna i artikel 8 första stycket i Anställningsvillkoren innebar att de skulle betraktas som tillfälligt anställda med tillsvidareanställning.

4. Fjärde grunden: Åsidosättande av omsorgsplikten och principen om skydd för berättigade förväntningar.

Klagandena påstår att personaldomstolen felaktigt har utgått från dagen för återinträde och inte dagen för undertecknandet av uppsägningsklausulen för att bedöma huruvida immaterialrättsmyndigheten har uppfyllt sin omsorgsplikt eller åsidosatt principen om skydd för berättigade förväntningar, eftersom den väntat nio år med att organisera det uttagningsprov som skulle avgöra klagandenas yrkesmässiga framtid.

Talan väckt den 1 mars 2016 – Sheridan mot parlamentet

(Mål T-94/16)

(2016/C 145/40)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Gavin Sheridan (Midleton Irland) (ombud: advokaten N. Pirc Musar)

Svarande: Europeiska parlamentet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara Europaparlamentets beslut A(2015)13844 av den 14 januari 2016 att avslå sökandens bekräftande ansökan om tillgång till handlingar avseende parlamentsledamöters resekostnader, dagtraktamenten, allmänna kostnadsersättningar och ersättning för personalkostnader,

— förplikta Europaparlamentet att ersätta sökandens rättegångskostnader i enlighet med artiklarna 134 och 140 i tribunalens rättegångsregler inklusive eventuella intervenienters rättegångskostnader

Grunder och huvudargument

Sökandens grunder och huvudargument är i allt väsentligt identiska eller liknande dem som anförts i mål T-639/15, *Psara mot parlamentet* (EUT, C 48, 2016, s. 53).

Överklagande ingett den 29 februari 2016 – Kasztantowicz mot EUIPO – Gbb Group (GEOTEK))

(Mål T-97/16)

(2016/C 145/41)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: Martin Kasztantowicz (Berlin, Tyskland) (ombud: advokaten R. Ronneburger)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Gbb Group Ltd (Letchworth, Förenade kungariket)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "GEOTEK" – Registreringsansökan nr 5 772 975

Förfarande vid EUIPO: Upphävandeförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 14 december 2015 i ärende R 3025/2014-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det överklagade beslutet och det beslut som annulleringsenheten vid EUIPO fattade den 26 september (annulleringsbeslut nr 2014 9014 C),

— förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

— Åsidosättande av reglerna 57 och 65 i förordning nr 2868/95.

— Åsidosättande av immaterialrättsmyndighetens ordförandes beslut nr EX-11-3.

Talan väckt den 4 mars 2016 – Italien mot kommissionen

(Mål T-98/16)

(2016/C 145/42)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Republiken Italien (ombud: G. Palmieri, S. Fiorentino e P. Gentili, avvocati dello Stato)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut K(2015) 9526 slutlig av den 23 december 2015, meddelat samma dag, angående det statliga stöd SA.39451 (2015/C) (ex 2015/NN) som Italien genomfört till förmån för BANCA TERCAS (Cassa di Risparmio della Provincia di Teramo SpA), och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen har i det angripna beslutet fastställt att ett belopp på totalt 295,14 miljoner euro som Banca Tercas beviljats ur Fondo interbancario di tutela dei depositi (insättningsgarantisystemet) utgör ett, med artikel 108.3 FEUF och den inre marknaden, oförenligt statligt stöd. Stödet utgörs av tre olika åtgärder: ett icke återbetalningsskyldigt stöd på 265 miljoner euro (åtgärd 1), en garanti på 35 miljoner euro (med ett stödinslag på 0,14 miljoner euro) för att täcka de kreditrisker som Banca Tercas exponerats för av en italiensk koncern (åtgärd 2) och slutligen ett sista icke återbetalningsskyldigt stöd på 30 miljoner euro för att täcka kostnader som uppstått i samband med skattebehandlingen av transaktionen (åtgärd 3).

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF, felaktig beskrivning av de faktiska omständigheterna, avseende påståendet att de medel som de omtvistade åtgärderna består i skulle vara statliga.

   — Sökanden gör i det avseendet gällande att beslutet är felaktigt i det att medlen från Fondo interbancario di tutela dei depositi har kvalificerats som statliga medel, utan hänsyn till i synnerhet de principer som domstolen fastställde i dom av den 15 juli 2004, mål C-354/04 Pearle m.fl., och dom av den 30 maj 2013, mål C-677/11, Doux Èlevage.

2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF och felaktig beskrivning av de faktiska omständigheterna i fråga om statens ansvar för de omtvistade åtgärderna.

   — Det görs under denna grund gällande att beslutet är felaktigt i den mån staten tillskrivs ansvar för de omtvistade åtgärderna, utan beaktande av att de följer av ett självständigt beslut fattat av ett privaträttsligt organ, nämligen Fondo interbancario di tutela dei depositi och att ingen offentlig myndighet har haft någon inverkan eller utövat påtryckning för att åstadkomma ett sådant beslut.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF och felaktig beskrivning av de faktiska omständigheterna med avseende på beviljandet av en selektiv fördel. Felaktig tillämpning av kriteriet avseende en rationell investerare i en marknadsekonomi.

   — Sökanden gör i det avseendet gällande att beslutet är felaktigt i den mån det inte har beaktats att de omtvistade åtgärderna, vilka dessutom är förenliga med kriteriet avseende en rationell investerare i en marknadsekonomi, var ekonomiskt fördelaktiga för Fondo interbancario di tutela dei depositi i förhållande till den alternativa situation som hade uppstått till följd av Banca Tercas konkurs.

4. Fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 107.3 b FEUF och felaktig beskrivning av de faktiska omständigheterna med avseende på bedömningen av det påstådda statliga stödets förenlighet med den inre marknaden.

   — Sökanden gör i det avseendet gällande att kommissionen gjorde fel när den slog fast att de omtvistade åtgärderna var oförenliga med den inre marknaden, även om de ska kvalificeras som statligt stöd.

Talan väckt den 8 mars 2016 – Klausner Holz Niedersachsen mot kommissionen

(Mål T-101/16)

(2016/C 145/43)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Klausner Holz Niedersachsen GmbH (Saalburg-Ebersdorf, Tyskland) (ombud: advokaterna D. Reich, C. Hipp och T. Ilgner)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— fastställa att svaranden har åsidosatt artikel 108 FEUF jämförd med artikel 15.1 i rådets förordning (EU) 2015/1589 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt genom att den efter skrivelse från sökanden av den 13 november 2015 underlät att i enlighet med artikel 4 i samma förordning anta det beslut som föreskrivs i nämnda bestämmelser om att avsluta de preliminära granskningarna SA.37113 och SA.375009, samt

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, även för det fall föremålet för talan förfaller till följd av att Europeiska kommissionen vidtar en åtgärd under förfarandet.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en enda grund, med vilken sökanden gör gällande att kommissionen inte har antagit något beslut om att avsluta den preliminära granskningen i enlighet med artikel 4.2–4 i förordning (EU) 2015/1589 ([1]) inom skälig tid, även om kommissionen hade anmodats att vidta åtgärder i enlighet med artikel 265 andra stycket FEUF.

([1]) Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, s. 9).

PERSONALDOMSTOLEN

Personaldomstolens beslut (tredje avdelningen) av den 10 mars 2016 – Kozak mot kommissionen

(Mål F-152/15)

(Personalmål — Allmänt uttagningsprov EPSO/AD/293/14 — Uttagningskommitténs beslut att inte låta sökanden delta i proven vid utvärderingscentrumet — Begäran om omprövning — Nytt beslut av uttagningskommittén med fastställelse av dess tidigare beslut — EPSO:s avgivande av ett motiverat svar — Rättsakt som enbart utgör en bekräftelse — Tidsfrist för överklagande — Uppenbart att talan ska avvisas — Artikel 81 i rättegångsreglerna)

(2016/C 145/44)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Małgorzata Kozak (Warszawa, Polen) (ombud: advokaten J. Łojkowska-Paprocka)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken

Begäran om ogiltigförklaring av EPSO:s beslut att inte låta sökanden delta i utvärderingstestet i uttagningsprov EPSO/AD/293/14.

Avgörande

1) *Talan avvisas.*

2) *Małgorzata Kozak ska bära sina rättegångskostnader.*

Talan väckt den 24 januari 2016 – ZZ mot kommissionen

(Mål F-5/16)

(2016/C 145/45)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaten O. Mader)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av kommissionens beslut att inte omkvalificera sökandens anställningsavtal till ett avtal om tillfällig anställning. Alternativt utge ersättning för den ekonomiska skada sökanden lidit.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

— ogiltigförklara kommissionens beslut av den 9 april 2015 om omkvalificering av sökandens anställningsavtal och – vid behov – ogiltigförklara beslutet av den 13 oktober 2015 (R/513/15) om avslag på sökandens klagomål.

— I andra hand förplikta kommissionens att utge ersättning för den skada sökanden lidit till följd av avslaget på ansökan om omkvalificering.

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 29 januari 2016 – ZZ m.fl. mot Europeiska utrikestjänsten

(Mål F-6/16)

(2016/C 145/46)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ m.fl. (ombud: advokaterna N. de Montigny och J.-N. Louis.)

Svarande: Europeiska utrikestjänsten

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av sökandenas lönebesked från mars 2015 samt av därefter följande lönebesked, såvitt Europeiska utrikestjänstens beslut att sänka tillägget för levnadsvillkor från 15 till 10 procent tillämpas i dessa.

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att personaldomstolen ska

— förklara att det beslut som fattades av Europeiska utrikestjänstens operativa chef den 23 februari 2015 inte är tillämpligt på sökandena,

— följaktligen ogiltigförklara sökandenas lönebesked från mars 2015 samt därefter följande lönebesked, såvitt det i dessa tillämpas ett tillägg för levnadsvillkor på 10 procent, samt

— förplikta Europeiska utrikestjänsten att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 4 februari 2016 – ZZ mot kommissionen

(Mål F-7/16)

(2016/C 145/47)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaten C. Mourato)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut att sänka kompensationstillägget för sökanden, som har en tillsvidareanställning enligt belgisk rätt, och återkräva felaktigt utbetalda belopp.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

— ogiltigförklara den skrivelse av den 9 april 2015 som kommissionen (PMO) tillställt sökanden och sökandens senare lönebesked samt, i nödvändiga delar, skrivelsen av den 12 december 2014 och sökandens senare lönebesked, vad gäller ny beräkning av sökandens månatliga kompensationstillägg, närmare bestämt följande handlingar:

  — skrivelse av den 9 april 2015 från Europeiska kommissionen (Byrån för löneadministration och individuella ersättningar, PMO/1 – Löner och individuella rättigheter) till sökanden,

  — sökandens lönebesked för månaderna april 2015 till juni 2015 och senare lönebesked som anger ett löneavdrag med 208,30 euro (kod DPN – Återbetalning av skuld) och senare lönebesked,

  — preliminär skrivelse av den 12 december 2014 från Europeiska kommissionen (Byrån för löneadministration och individuella ersättningar, PMO/1 – Löner och individuella rättigheter) till sökanden, och

  — sökandens lönebesked för månaderna december 2014 till mars 2015,

— eller i andra hand ogiltigförklara skrivelserna och lönebeskeden i den del de innehåller avdrag med retroaktiv verkan som gäller sökandens löneutbetalningar fram till den 9 april 2015, samt

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 5 februari 2016 – ZZ mot EMA

(Mål F-8/16)

(2016/C 145/48)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaterna L. Levi och A. Blot)

Svarande: Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA)

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av sökandens bedömningsrapport för 2014 och tillsättningsmyndighetens beslut av den 1 april 2015 att inte förlänga sökandens kontrakt som tillfälligt anställd samt yrkande om ersättning för den icke-ekonomiska skada som sökanden påstår sig ha lidit.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

— ogiltigförklara sökandens bedömningsrapport som omfattar perioden från den 16 februari 2014 till den 31 december 2014, där handläggningen avslutades av bedömaren i överklagandeledet (assessor) den 31 mars 2015 och som undertecknades av sökanden den 14 april 2015,

— ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut av den 1 april att inte förlänga sökandens kontrakt som tillfälligt anställd,

— ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens två beslut av den 26 oktober 2015 att avslå sökandens klagomål av den 30 juni 2015 av ovannämnda beslut,

— tillerkänna sökanden 10 000 euro i ersättning och

— förplikta EMA att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 17 februari 2016 – ZZ m.fl. mot Europaparlamentet

(Mål F-9/16)

(2016/C 145/49)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ m.fl. (ombud: advokaten Casado Garcia-Hirschfeld)

Svarande: Europaparlamentet

Saken och beskrivning av tvisten

Yrkande om ogiltigförklaring av besluten att inte bevilja de fyra sökandena utbildningstillägg för läsår 2014/2015 och följande år. Vidare yrkas att svaranden ska förpliktas att utge utbildningsbidrag till sökandena för läsår 2015/16 jämte ränta från och med förfallodagen för dessa belopp enligt bilaga VII i tjänsteföreskrifterna.

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att personaldomstolen ska

— ogiltigförklara de angripna individuella besluten av den 24 april 2015,

— i den mån det är nödvändigt, ogiltigförklara de beslut Europaparlamentets generalsekreterare fattade den 17 november respektive den 19 november 2015,

— förplikta Europaparlamentet att utge utbildningsbidrag till sökanden för läsår 2015/16 jämte ränta från och med förfallodagen för dessa belopp enligt bilaga VII i tjänsteföreskrifterna

— förplikta Europaparlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 19 februari 2016 – ZZ mot kommissionen

(Mål F-11/16)

(2016/C 145/50)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaten N. Lhoest)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut att avslå sökandena begäran om ändring av den lönegrad som sökanden inplacerades i när vederbörande överfördes till Europaparlamentet och att återupprätta sökandens karriär samt förplikta kommissionen att betala mellanskillnaden mellan den lön som utbetalades till sökanden och den lön som borde ha utbetalats efter att sökandens karriär återupprättats, med tillägg av dröjsmålsränta.

Sökandenas yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

— ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 17 april 2015 att avslå sökandens begäran om ändring av sökandens lönegrad när vederbörande överfördes till Europaparlamentet samt se över sökandens karriär vid Europeiska kommissionen för perioden den 16 juni 2001 till den 31 december 2010, mot bakgrund av den befordran från lönegrad C4 (nu AST 3) till lönegrad C3 (nu AST 4) som Europaparlamentet tilldelade sökanden den 7 augusti 2009 med retroaktiv verkan från den 1 januari 2000,

— ogiltigförklara kommissionens beslut av den 9 november 2015 att avslå det klagomål som sökanden ingav den 17 juli 2015,

— förplikta Europeiska kommissionen att betala sökanden skillnaden mellan den lön som utbetalats till sökanden och den lön som skulle ha utbetaklars efter att sökandens karriär återupprättats enligt fastställda lönegrader och löneklasser med tillägg av drösmålsränta, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV